

FEMTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 12 JULI

Läsning

2 Mos 1:8-14, 22

En ny kung framträdde över Egypten, en som inte visste av Josef. Och denne sade till sitt folk: »Se, Israels barns folk är oss för stort och mäktigt. Nåväl, låt oss då gå klokt till väga med dem. Eljest kunde de föröka sig ännu mer. Och om ett krig kom på, kunde de förena sig med våra fiender och börja krig mot oss och sedan dra bort ur landet.« Alltså satte man arbetsfogdar över dem och förtryckte dem med slavarbeten. Och de måste bygga åt farao förrådsstäder, Pitom och Raamses. Men ju mer man förtryckte dem, dess mer förökade de sig, och dess mer utbredde de sig, så att man började gruva sig för Israels barn. Därför lade egyptierna på Israels barn ytterligare tvångsarbeten och förbittrade deras liv med hårt arbete på murbruk och tegel och med alla slags arbeten på marken, kort sagt, med tvångsarbeten av alla slag, som de lät dem utföra. Då befallde farao allt sitt folk och sade: »Alla nyfödda gossebarn skall ni kasta i Nilfloden, men alla flickebarn må ni låta leva.«

Responsoriepsalm

Ps 124:1-8 (R. 8a)

R. Vår hjälp är i Herrens namn.

Om inte Herren varit med oss
- så må Israel säga -
om inte Herren varit med oss,
när människorna gick till angrepp,
då hade de slukat oss levande,
när de kom emot oss i rasande vrede. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
den strida strömmen gått över oss,
ja, då hade vi gått under
i de väldiga vattnen.
Lovad vare Herren
som inte gav oss till rov åt deras tänder! R.

Vi kom undan som en fågel ur jägarens snara:
snaran gick sönder, och vi kom undan.
Vår hjälp är i Herrens namn,
hans som har skapat himmel och jord. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa *en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och mannens husfolk skall bli hans fiender*. Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger bara så mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små, därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

När Jesus hade avslutat befallningarna till sina tolv lärjungar, gick han därifrån för att undervisa och förkunna i städerna där omkring.

TISDAG DEN 13 JULI

Läsning

2 Mos 2:1–15a

Det fanns en man av Levis släkt som tog till hustru Levis dotter. Och hustrun blev havande och födde en son. Och hon såg att det var ett vackert barn och dolde honom i tre månader. Men när hon inte längre kunde dölja honom, tog hon en kista av rör, beströk den med jordbeck och tjära och lade barnet i den och satte den så i vassen vid stranden av Nilfloden. Och hans syster ställde sig ett stycke därifrån, för att se hur det skulle gå med honom.

Och faraos dotter kom ned till floden för att bada, och hennes tärnor gick utmed floden. När hon nu fick se kistan i vassen, sände hon sin tjänarinna dit och lät hämta den till sig. Och när hon öppnade den, fick hon se barnet och såg att det var en gosse, och han grät. Då tyckte hon synd om honom och sade: »Detta är ett av de hebreiska barnen.«

Men hans syster frågade faraos dotter: »Vill du att jag skall gå och kalla hit till dig en hebreisk amma som kan amma upp barnet åt dig?« Faraos dotter svarade henne: »Ja, gå.« Då gick flickan och kallade dit barnets moder. Och faraos dotter sade till henne: »Ta detta barn med dig, och amma upp det åt mig, så vill jag ge dig lön för det.« Och kvinnan tog barnet och ammade upp det. När sedan gossen hade växt upp, förde hon honom till faraos dotter, och denna tog honom som sin son och gav honom namnet Mose, »ty«, sade hon, »ur vattnet har jag dragit upp honom«.

På den tiden hände sig att Mose, sedan han hade blivit stor, gick ut till sina bröder och såg på deras slavarbete. Och han fick se att en egyptisk man slog en hebreisk man, en av hans bröder. Då vände han sig åt alla sidor, och när han såg att ingen annan människa fanns där, slog han ihjäl egyptiern och gömde honom i

sanden. Dagen därefter gick han åter ut och fick då se två hebreiska män träta med varandra. Då sade han till den som gjorde orätt: »Skall du slå din landsman?«

Han svarade: »Vem har satt dig till hövding och domare över oss? Vill du dräpa mig, såsom du dräpte egyptiern?« Då blev Mose förskräckt och tänkte: »Så har då saken blivit känd.« Faraon fick också höra om denna sak och ville dräpa Mose. Men Mose flydde bort undan faraon. Och han stannade i Midjans land.

Responsoriepsalm

Ps 69:3, 14, 30–31, 33–34 (R. jfr 33)

R. Ni fattiga, sök Gud och era hjärtan skall leva.

Jag har sjunkit ner i dy,
där ingen botten finns,
jag har kommit i djupa vatten,
floden sveper över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne!
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Men mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte sina fångna. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 11:20–24

Vid den tiden började Jesus anklaga de städer där han hade utfört så många underverk och förebrå dem att de inte hade omvänt sig: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig i säck och aska. Men jag säger er: för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket. Ty om de underverk som har utförts i dig hade skett i Sodom, så hade staden stått kvar ännu i

dag. Men jag säger er: för Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.«

ONSDAG DEN 14 JULI

Läsning

2 Mos 3:1-6, 9-12

Mose vaktade fåren åt sin svärfader Jetro, prästen i Midjan. Och han drev en gång fåren bortom öknen och kom så till Guds berg Horeb. Där uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden, och att busken ändå inte blev förtärd. Då tänkte Mose: »Jag vill gå dit bort och betrakta den underbara synen och se varför busken inte brinner upp.«

När då Herren såg att han gick bort för att se, ropade Gud till honom ur busken och sade: »Mose! Mose!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Träd inte hit. Dra dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.« Och han sade ytterligare: »Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.« Då dolde Mose sitt ansikte, ty han fruktade för att se på Gud.

Och Herren sade: »Eftersom Israels barns rop har kommit till mig, och jag dessutom har sett hur egyptierna förtrycker dem, därför må du nu gå iväg. Jag vill sända dig till farao, och du skall föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten.«

Men Mose sade till Gud: »Vem är jag, att jag skulle gå till farao och att jag skulle föra Israels barn ut ur Egypten?« Han svarade: »Jag vill vara med dig. Och detta skall för dig vara tecknet på att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket ut ur Egypten, skall ni hålla gudstjänst på detta berg.«

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 6-7 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25–27

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.«

TORSDAG DEN 15 JULI

Läsning

2 Mos 3:13–20

Mose hörde Herrens röst komma från den brinnande busken, och han sade till Gud: »När jag nu kommer till Israels barn och säger till dem: 'Era fäders Gud har sänt mig till er', och de frågar mig: 'Vad är hans namn?', vad skall jag då svara dem?«

Gud sade till Mose: »Jag är den jag är.« Och han sade vidare: »Så skall du säga till Israels barn: 'Jag är' har sänt mig till er.« Och Gud sade ytterligare till Mose: »Så skall du säga till Israels barn: Herren, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta skall vara mitt namn i evighet, och så skall man nämna mig från släkte till släkte. Gå nu iväg och församla de äldste i Israel, och säg till dem: Herren, era fäders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för mig, och han har sagt: 'Jag har sett till er och har sett det som händer med er i Egypten. Därför är nu mitt ord: jag vill föra er bort från betrycket i Egypten upp till kanaanéernas, hetiternas, amoréernas, perisséernas, hivéernas och jebuséernas land, ett land som flyter av mjölk och honung.

Och de skall lyssna till dina ord. Och du skall tillsammans med de äldste i Israel gå till kungen i Egypten, och ni skall säga till honom: 'Herren, hebréernas Gud, har visat sig för oss. Så låt oss nu gå tre dagsresor in i öknen och offra åt Herren, vår Gud.' Dock vet jag att kungen i Egypten inte skall tillåta er att gå, inte ens när han får känna min starka hand. Men jag skall räcka ut min hand och slå Egypten med alla slags under, som jag vill göra där. Sedan skall han släppa er.«

Responsoriepsalm

Ps 105:1, 5, 8–9, 24–27 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen slakten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Herren gjorde sitt folk mycket fruktsamt
och mäktigare än dess förtryckare.
Då uppfylldes de av hat mot hans folk,
och de förslavade hans tjänare. R.

Han sände Mose, sin tjänare,
och Aron, som han hade utvalt.
De gjorde hans tecken ibland dem
och under i Hams land. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 11:28–30

Vid den tiden sade Jesus: »Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

FREDAG DEN 16 JULI

Läsning

2 Mos 11:10 – 12:14

Mose och Aron gjorde många under inför faraon. Men Herren förstod faraons hjärta, så att han inte släppte Israels barn ut ur sitt land.

Och Herren talade till Mose och Aron i Egyptens land och sade: »Denna månad skall hos er vara den främsta månaden, den skall hos er vara den första av årets månader. Tala till Israels hela menighet och säg: På tionde dagen i denna månad skall var hushåll ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. Men om hushållet är för litet till ett lamm, så skall hushållens och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans, efter personernas antal. För varje lamm skall ni beräkna ett visst antal, i mån av vad var och en äter. Ett felfritt årsgammalt lamm av hankön skall ni välja ut. Av fåren eller av getterna skall ni ta det. Och ni skall förvara det intill fjortonde dagen i denna månad. Då skall man – Israels hela församlade menighet – slakta det vid aftontiden. Och man skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på övre dörrträet i husen där man äter det. Och man skall äta köttet samma natt. Det skall vara stekt på eld, och man skall äta det med osyrat bröd tillsammans med bittra örter. Ni skall inte äta något av det rått eller kokt i vatten, utan det skall vara stekt på eld, med huvud, fötter och innanmäte. Och ni skall inte lämna något av det

kvar till morgonen. Skulle något av det bli kvar till morgonen, skall ni bränna upp det i eld. Och ni skall äta det så: Ni skall vara omgjordade kring era höfter, ha era skor på fötterna och era stavar i händerna. Och ni skall äta det med hast. Detta är Herrens påsk.

Ty jag skall på den natten gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och boskap. Och över Egyptens alla gudar skall jag hålla dom. Jag är Herren. Och blodet skall vara ett tecken, er till räddning, på de hus i vilka ni är. Ty när jag ser blodet, skall jag gå förbi er. Och ingen hemsökelse skall drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land. Och ni skall ha denna dag till en minnesdag och fira den som en Herrens högtid. Som en evig stiftelse skall ni fira den, släkte efter släkte.«

Responsoriepsalm

Ps 116:12-13, 15-16bc, 17-18 (R. 13)

R. Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn

eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Dyrt aktad i Herrens ögon
är hans frommas död.
Jag är din tjänare, en son till din tjänsteflicka,
du har lossat mina band. R.

Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 12:1-8

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta. Fariseerna såg det och sade till honom: »Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten.« Han svarade: »Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna. Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot

sabbaten utan att bli skyldiga till något brott? Men jag säger er: här finns det som är större än templet. Om ni förstod vad som menas med *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*, så skulle ni inte döma oskyldiga. Ty Människosonen är herre över sabbaten.«

LÖRDAG DEN 17 JULI

Läsning

2 Mos 12:37–42

Israels barn bröt upp och drog från Rameses till Suckot, omkring 600 000 män till fots, förutom kvinnor och barn. En hop folk av allehanda slag drog också iväg tillsammans med dem, dessutom får och fäkreatur, boskap i stor mängd. Och av degen som de hade fört med sig ur Egypten bakade de osyrade kakor, ty den hade inte blivit syrad. De hade ju drivits ut ur Egypten utan att få dröja. Inte heller hade de kunnat tillaga någon reskost åt sig.

Men den tid Israels barn hade bott i Egypten var 430 år. Just på den dag då de 430 åren var till ända drog alla Herrens härskaror ut ur Egyptens land. En Herrens vaknatt var detta, när han skulle föra dem ut ur Egyptens land. Denna samma natt är Herrens, en högtidsvaka för alla Israels barn, släkte efter släkte.

Responsoriepsalm

Ps 136:1, 23–24, 10–15

Tacka Herren, ty han är god,
R. evigt varar hans nåd.
Han tänkte på oss i vår förnedring,
R. evigt varar hans nåd.
Han ryckte oss ur våra fienders grepp,
R. evigt varar hans nåd.
Han slog de förstfödda i Egypten,
R. evigt varar hans nåd,
och förde Israel ut därifrån,
R. evigt varar hans nåd,
med sin starka hand, sin mäktiga arm,
R. evigt varar hans nåd.
Röda havet klöv han mitt itu,
R. evigt varar hans nåd,
och lät Israel gå rakt igenom,
R. evigt varar hans nåd.
och vräkte farao och hans här i Röda havet,
R. evigt varar hans nåd.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Vid den tiden överlade fariseerna om hur de skulle röja Jesus ur vägen. Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.*

SEXTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 18 JULI

Första läsningen

Jer 23:1–6

Ve de herdar som låter fåren i min hjord gå vilse och skingras, säger Herren. Därför säger Herren, Israels Gud, om de herdar som vallar mitt folk: Det är ni som har skingrat mina får och drivit bort dem. Ni har inte tagit hand om dem, men nu skall jag ta hand om er och straffa era onda gärningar, säger Herren. Jag skall själv samla dem som finns kvar av mina får från alla de länder dit jag fördrivit dem och föra dem tillbaka till deras betesmarker. Där skall de bli fruktsamma och föröka sig. Och jag skall ge dem nya herdar, som skall valla dem så att de inte längre behöver vara ängsliga eller rädda, och ingen av dem skall komma bort, säger Herren.

Det skall komma en tid, säger Herren,
då jag skall låta ett rättfärdigt skott
växa ur Davids stam.

Han skall vara konung och härska med vishet
och skapa rätt och rättfärdighet i landet.

Under hans tid skall Juda vara skyddat
och Israel leva i trygghet.

Detta är det namn han skall bära:
Herren vår rättfärdighet.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,

sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Ef 2:13–18

Nu, tack vare Kristus Jesus, har ni som en gång var långt borta kommit nära, genom Kristi blod. Ty han är vår fred, han har med sitt liv på jorden gjort de två lägren till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. Han har upphävt lagen med dess bud och stadgar för att i sin person skapa en enda människa av de två, en ny människa, och så stifta fred. I en enda kropp försonade han de båda med Gud genom korset, då han i sin person dödade fiendskapen. Han har kommit med budskap om fred för er som var långt borta och fred för dem som var nära. Ty genom honom kan både vi och ni nalkas Fadern, i en enda Ande. Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:30–34

Vid den tiden samlades apostlarna hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om. Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma. Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem. När han steg i land fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.

